

SIMON ADRI

Forrad

(Ötvenhat szóban)

*Még nem tudjuk, hogy e napokban utoljára vagyunk egy nép.
Utoljára van olyan, hogy néplélek meg nemzettudat, erődeinket
a jövőndő nemzedékekben alámossa a félelem, aztán a pénz.
Most megvillanunk utoljára, mint az öreg izzó a lépcsőházban,
mielőtt végleg kiég. Még nem tudjuk, hogy küzdelmünk céltalan,
hogy tanulságul sem szolgálunk majd senkinek. Csak bukásunk
viszik, viszik tovább.*

Népligettó

*Elfáradt a testem, kiszáradt a szám.
Üvegcserepek közt ballagok haza.
Füstcsikot húz egy koszlott kardigán,
a Népligetbe űzi az éles éjszaka.
A kisboltban aztán újra látom őt:
bort vesz, hogy valahogy bírja reggelig.
Szürkére hízott, kopott égredők
közt majd a hajnal bőven megterít.
Csuklóján a fagy bilincse kattan,
tágas börtön a végtelen tér.
Üldögél benne magára maradtan,
a szája szélén félrekont vér.*

*Elfáradt a teste, kiszáradt a szája.
Üvegcserepek közt egy épet keres,
sóváran gondol az országhatárra,
a sor az ingyenkonyhán kilométeres.
„A sárga bőrönd még Rózsínál,
van benne két-három tiszta ing.
De Rózsi egy ideje mást csinál,
Rózsi lerázott megint.
Megláttam múltkor egy tükörben
arcom – idegen, holt fénykör.
Visszanézett rám eltűnőben.
Néha álmodom Coltrane-ről.”*